

Ps 131: 3

Gespeend en toch getroost, zo laat
mijn ziel zich leiden door Gods raad.
Hoop, Israël, op God de Heer,
rust bij Hem nu en immermeer.

HA-Dankgebed**LB 898: 1, 2, 4**

Een vaste burcht is onze God,
een wal die 't kwaad zal keren;
zijn sterke arm houdt buiten schot
wie zich niet kan verweren. / De vorst van het kwaad,
de aartsvijand staat / geharnast in 't veld;
in list en in geweld / kan geen hem evenaren.

Al onze macht is ijdelheid:
wij gaan terstond verloren,
wanneer de held niet voor ons strijdt,
die God heeft uitverkoren. / Zo Gij 't nog niet wist:
Jezus Christus is, / de Heer van 't heelal,
die overwinnen zal, / God zelf staat ons terzijde.

Gods heilig woord alleen houdt stand,
Gods waarheid zal ons staven.
Hij leidt ons en met milde hand
schenkt Hij zijn geestesgaven. / Al rooft de tiran
ons wat hij maar kan, / ons goed en ons bloed,
laat hem zijn overmoed!
Gods rijk blijft ons behouden.

Komende diensten

03 nov 18.30 Ds. Dick Wolters & ds. Tim Vreugdenhil
06 nov 19.30 Ds. Dick Wolters (Dankdag)
10 nov 10.00 Ds. Johan Visser
10 nov 18.30 Ds. J. Scheele Goedhart, Amsterdam
17 nov 10.00 Ds. Dick Wolters
17 nov 18.30 Ds. Johan Visser

Activiteiten

12 nov 18.30 Alpha cursus

U kunt doneren via de chrch-app,
de website: www.noorderkerk.nl
of scan de QR-code.

Noorderkerk

Zondagmorgen 3 november 2024

Welkom in de Noorderkerk

Liturgie

Ps 63: 1, 2
WKL 467: 1, 3
LB 911: 1, 2
LB 911: 3, 4
2 Koningen 6: 24 - 27
2 Koningen 6: 32 - 33
2 Koningen 7: 1 - 7
2 Koningen 7: 16 - 20
Ps. 33: 9, 10
HA-Onderwijzing
WKL 252: 1, 2
OT 219
Ps 131: 1
Ps 131: 2
Ps 131: 3
HA-Dankgebed
LB 898: 1, 2, 4

Ps 63: 1, 2

Mijn God, Gij zijt mijn toeverlaat,
naar U Heer, strekt zich mijn verlangen.
Mijn hart wil niets dan U ontvangen,
die leven zijt en leven laat.
O Heer, mijn ziel en zinnen smachten
en dorsten naar U in een land,
waarop de zon verzengend brandt,
schenk Gij mijn leven nieuwe krachten.

Eens zag ik in uw tempelhof
U in uw glorie hoogverheven,
wiens gunst mij meer is dan het leven,
mijn lippen stamelden uw lof.
Mijn leven lang wil ik U prijzen,
uw naam aanbidden, want Gij voedt
mij met uw kracht, Gij schenkt mij moed.
O Heer, ik wil U dank bewijzen.

WKL 467: 1, 3

Van U zijn alle dingen, / van U, o God en Heer,
van U de zegeningen / die 'k biddende begeer.
Gij wilt mijn weg omringen / met liefde wijs en teer.
Wat goeds wij ooit ontvingen, / het was van U, o Heer.

U kent, Heer, al mijn noden, / waarin U trouw voorziet.
U geeft geen steen voor broden,
een slang voor vissen niet! / Wie komt tot U verloren,
die U geen uitkomst geeft?
U wilt een zondaar horen, / voor hij geroepen heeft.

LB 911: 1, 2

Rots waaruit het leven welt,
berg mij voor het wreed geweld;
laat het water met het bloed >>

dat Gij stort in overvloed / als een bron van Sion zijn,
die ontspringt in de woestijn.

Niet de arbeid die ik lijd, / niet mijn ijver en mijn strijd,
niet mijn have en mijn goed
komt uw eisen tegemoet,
ook mijn tranen en verdriet
zijn voor niets, redt Gij mij niet.

LB 911: 3, 4

Ja, Gij zijt het die mij redt
van uw eigen strenge wet,
van mijn eigen dwaze schuld
die Gij delgt in uw geduld,
God die al mijn kwaad verdroeg,
uw genade is genoeg.

Wat ik in mijn handen houd
is uw kruis tot mijn behoud.
Gij die naakten overkleedt,
die tot redding zijt gereed,
die melaatsen rein doet zijn,
kleed mij, red mij, maak mij rein.

2 Koningen 6: 24 - 27

2 Koningen 6: 32 - 33

2 Koningen 7: 1 - 7

2 Koningen 7: 16 - 20

Ps. 33: 9, 10

Het briesend paard moet eind'lijk sneven,
Hoe snel het draav' in 't oorlogsveld;
't Kan niemand d' overwinning geven;
Zijn grote sterkte baat geen held.
Neen, de HEER der heren / Doet ons triumferen;
Hij, geducht in macht, / Slaat elk gunstig gade,
Die op Zijn genade / In benauwdheid wacht.

Zijn machtig' arm beschermt de vromen,
En redt hun zielen van den dood;
Hij zal hen nimmer om doen komen
In duren tijd en hongersnood.
In de grootste smarten / Blijven onze harten
In den HEER gerust; / 'k Zal Hem nooit vergeten,
Hem mijn Helper heten, / Al mijn hoop en lust.

HA-Onderwijzing

WKL 252: 1, 2

Grote God, zie ons verlegen,
ogen hunkerend naar licht / over nevelige wegen
dakloos: zwervers zonder zicht,
roepend al te grote woorden,
lam geslagen, ziende blind,
zoekers die zichzelf verloren -
hoe wij zoeken, niemand vindt.

Christus, hoor ons diep verlangen
vrij van heimwee thuis te zijn,
waar wij blij verbaasd ontvangen
levend water, brood en wijn; >>

om te delen, door te geven
parels uit een oude schat,
niet nog langer zo te leven
als wij nu doen: moe en mat.

OT 219

Wie zal ons voeden, het brood met ons breken?
Waar wordt de honger voor altijd gestild?
In Christus alleen is het brood van het leven;
breekt het voor ieder, deelt het om niet.

Bron van leven, ons gegeven,
vol van liefde en vrede: / Christus, Hij alleen!

Wie zal ons laven, de dorst van ons nemen?
Waar is geen droogte, geen pijn of verlies?
In Christus alleen is het water des levens;
reikt ons de beker, geeft het om niet.

Bron van leven, ons gegeven,
vol van liefde en vrede: / Christus, Hij alleen!

Wie spreekt de woorden van waarheid en leven?
Waar wordt gevonden de zin van bestaan?
In Christus alleen is de Waarheid gegeven;
weg tot de Vader, weg om te gaan.

Wie zal onthullen hoe wij zijn geschonden?
Waar komt er licht in ons donker verdriet?
In Christus alleen worden harten gevonden;
Licht van de wereld, licht dat ons ziet.

Wie zal ons leven in liefde doen groeien?
Waar zijn de vruchten die nooit meer vergaan?
In Christus alleen zullen ranken volgroeien:
Vruchten van vrede, recht van bestaan.

Bron van leven, ons gegeven,
vol van liefde en vrede: / Christus, Hij alleen!

Wie zal ons zoeken tot wij zijn gevonden?
Waar zoeken wij naar een toevlucht en thuis?
Met Christus alleen, zijn wij eeuwig verbonden;
weidt ons in vrede, leidt ons naar huis.

Bron van leven, ons gegeven,
vol van liefde en vrede: / Christus, Hij alleen!

Christus, Hij alleen!

Ps 131: 1

O Heer, er is geen trots in mij,
ik houd mijn hart van hoogmoed vrij,
ik zoek niet met een waanwijs oog
naar wat te groot is en te hoog.

Ps 131: 2

Heb ik mijn ziel niet naar uw wil
gevoegd in vrede, mild en stil,
zoals het pas gespeende kind
troost in zijn moeders armen vindt?